

Hyvää suomea.

SAKARI PÄLSI: **Omaa työtä.** Otava. Helsinki 1947. 231 sivua.

Vastikään maailmanmatkoilla liikkunut Sakari Pälsi on uudessa teokseensa palannut lapsuutensa leikkitantereille. Missä ne sijaitsevat, jää lukijan arvattavaksi, jossakin ohimennen häilähtävä »etelähämäläinen» näyttää suuntaa. Vanhaa ja vankkaa tuntuu asutus sillä seudulla olevan, niinkuin näkyy luvusta »Riihet lämpiävät», kotikontuunsa kiintyneitä sen eläjät. Tuon etelähämäläisen kylän poikajoukkoon kuului joskus viime vuosisadan lopulla sekin miehenalku, joka nyt muistelee kotoisia tanhuvia ja huolettomia lapsipäiviään. Luonnostaan vilkkaana hän on ennättänyt kaikkialle ja painanut tarkasti mieleensä, mitä on nähnyt ja kuullut. Erikoisen terävä on hänen silmänsä ollut havaitsemaan niitä huvittavia piirteitä, joita maakylän elämänmenoon kätkeytyy.

Sakari Pälsi muistelee menneitä veitikka silmäkulmassa. Hän on varmasti kokenut todellista kertojan iloa kuvatessaan poikien kepposia ja aikaihmisten juhlallista tärkeyttä. Mainioita oivalluksia sisältyy esim. pakinaan »Mitäs siitä sitten ihmisetkin sanovat». Vanhoista, menneiden sukupolvien aikana syntyneistä tavoista ei saanut poiketa, vaikka ne itseäkin joskus hymyilyttivät. Ei ollut sopivaa talollissäätyyn kuuluvan lähteä jalkaisin maantietä tallaamaan; jos hevosta ei ollut ulottuvilla, niin siirry metsäpoluille, pois ihmisten silmistä. »Olisi ollut kumma näky, isäntämies jalan maantietä patikoimassa. Jo sitä ihmisetkin olisivat nauraneet!»

»Omaa työtä» on kertomataiteellisesti valioluokkaa. Pälsi on ainakin

saanut tunnustusta taitavana kynämiehenä, mutta mahtaneeko mikään aikaisemmista kirjoista kohota tyyliinsä puolesta ihan samalle tasolle. Aivan kadehtii tekijän kykyä liittää aiheet ja kuvaustapa saumattomasti toisiinsa. Arkiset asiat hän esittää liikoja koristelematta, luonnon ihmeistä ja mittavista ihmisistä kertoessaan hänen sanontaansa valuu runollista kauneutta ja lämpöä. Tekijän myötäelo tuntuu jokaisessa sanassa, ja näitä siltoja se siirtyy lukijaankin. — Erkki Tantun kuvitus myötäilee mainiosti Pälsin kerrontaa.

Veikko Ruoppila.